

СЪЮЗ НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ

ЦЕНТРАЛЕН СЪВЕТ

1000 София, ул. "Пиротска" № 7

тел./факс: 0359-2987-83-90

e-mail: sub@sub.bg

Пр. № 32/26.11.2020 г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Вх. № 359 КД
Дата 27.11.2020 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

С Т А Н О В И Щ Е

НА СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ
ПО КОНСТИТУЦИОННО ДЕЛО № 9/2020 Г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 20.10.2020 г. на Съюза на юристите в България е дадена възможност, да предоставят писмено становище по конституционно дело №9/2020 г., образувано по искане на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност на §5, ал. 1 – 4, §6, ал. 1 – 2, §7 и §8 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.), чл. 60а, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2015 г., доп. ДВ, бр. 33 от 2019 г., в сила от 19.04.2019 г.), §1, т. 7 от Допълнителните разпоредби на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 24.03.2015 г.), § 16 от Закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 61 от 2016 г., в сила от 11.08. 2015 г.), чл. 60б, ал. 1-3 от Закона за банковата несъстоятелност

(обн. ДВ, б. 22 от 2018 г., в сила от 16.03.2018 г.(и §1, т.9 от Допълнителните разпоредби на Закона за банковата несъстоятелност (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г., в сила от 16.03 2018 г.) както и препис от определението на съда от 20 октомври 2020 г. по конституционно дело №9/2020, както и препис от определението на съда от 20 октомври 2020 г. по конституционно дело №9/2020.

1.1.На 08.05.2020 г. Висшият адвокатски съвет е взел решение за отправяне на искане до Конституционния съд на Република България за обявяване на противоконституционност на посочените по-горе разпоредби от ЗИМДЗБН. На 14.05.2020 искането е входирано в Конституционния съд- вх. №149/КД-9;

1.2.На 20.10.2020 Конституционният съд е постановил определение за допустимост, като съдът приема, че искането на Висшия адвокатски съвет за установяване на противоконституционност е недопустимо за разпоредбите на §1, т. 7 и т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗБН (обн., ДВ, бр. 22 от 2018 г.). За последните разпоредби вносителят, не сочи каквито и да е било твърдения, които да засягат права на гражданите. Няма пряко засягане на права на граждани, вкл. посочените норми не съдържат правило за поведение, а представляват съдържание на термини.¹ В останалата част искането на Висшия адвокатски съвет е допуснато;

1.3.Видно от мотивите към проекта на закона за изменение и допълнение на Закона за банковата несъстоятелност, сигнатура 754-01-75 с

¹ Съдия Гроздан Илиев е подписал определението с особено мнение, защото счита искането на Висшия адвокатски съвет за изцяло недопустимо - „Предмет на искането са разпоредби на закон, с които се урежда производството по несъстоятелност на банка, поради неплатежеспособност настъпила при осъществяване на търговската ѝ дейност. Гражданите, като вложители и други кредитори не участват в производството по несъстоятелност...От изложеното става ясно, че се оспорва конституционностъобразността на разпоредби, които уреждат търговска/стопанска дейност и имат за пряк адресат търговци, а не граждани в това им качество. Оспорената уредба обаче не попада в обхвата на конституционно установената компетентност на ВАДвС по чл.150, ал.4 от Конституцията

дата на постъпване 26.10.2017 г., (същият е обн. в ДВ, бр. 22 от 2018), измененията са „продиктувани от обществения интерес и са от естество продължение на действията на вносителите за осветляване на всички факти и обстоятелства, отнасящи се до фалита на „Корпоративна търговска банка“²- в несъстоятелност... промени, имат за цел от една страна възпрепятстване на недобросъвестни действия на лица, придобиващи фиктивно (безвъзмездно, без уговорена престация или срещу престация, която не отговаря на нормалната търговска практика за срок, събираемост и размер) вземания с произход на банката, и от друга възстановяване (по силата на закона „ex lege“) на неправомерно заличени обезпечения по време на квестурата на „КТБ“ (н)...публикуваните доклади на синдиците на „КТБ“ (н) недвусмислено навеждат на извода, че към момента не са налице съществени резултати в дейността им относно връщането в масата на несъстоятелността на активите, придобити пряко или непряко с пари на банката...синдиците на банката не разполагат с ефективен юридически способ да интервенират срещу последното дружество от веригата на заемополучатели, съответно срещу придобития от това дружество актив...не е възможно да се прецени и ефективността от приложението на приетия с измененията на закона от м. март 2015 /(ДВ, бр. 22/24.03.2015) иск по чл. 60а, тъй-като заведените от синдиците съдебни иски... още не са приключили с влезли в сила съдебни решения, а предвид правната им и фактическа сложност, приключването ще отнеме продължителен период от време. Същото положение се отнася и до исковете за отмяна на извършените прихващания“. Друг съществен проблем, посочен от вносителите на законопроекта е и избирателното заличаване на обезпечения по време на квестурата, без компетентност на квесторите и без основание.

² „До сега в България не е обявена в несъстоятелност банка от такъв мащаб от гледна точка на размер на активите“- законопроект за изменение и допълнение на ЗБН, сигнатура 451-01-47, обн. в ДВ бр. 22 от 2015;

В стенограмата на комисията по правни въпроси - протокол N33 от 31.01.2018 към 44-то Народното събрание при обсъждане на законопроект за изменение и допълнение на закона за банковата несъстоятелност №754-01-75 се предлага изрично да се създаде норма със следното съдържание: „Чл. 59, ал. 5-7 се прилага от 20 юни 2014 г.“, тоест изрично да се посочи първоначалният момент, от който тези разпоредби влизат в сила с оглед да се преодолее противоречивата съдебна практика³;

1.4. Не се спори по отношение на „Корпоративна търговска банка“, че:

Със съдебно решение №664 от 22.04.2015 г., постановено по т.д. 7459/2014, VI-4 на Софийски градски съд е обявена несъстоятелността на „Корпоративна търговска банка“ АД, ЕИК 831184677. С посоченото съдебно решение СГС е обявил неплатежоспособността на „Корпоративна търговска банка“, прекратил е дейността ѝ, постановил е обща възбрана и запор върху имуществото ѝ, лишил е банката от правото да се управлява и разпорежда с имуществото, включено в масата по несъстоятелността, като е определил начална дата на неплатежоспособността, считано от 06.11.2014. Съгласно чл. 13, ал. 2 от Закона за банковата несъстоятелност съдебно решение №664 от 22.04.2015, постановено по т.д. 7459/2014, VI-4 на Софийски градски съд, подлежи на незабавно изпълнение.

Със съдебно решение N1443 от 03.07.2015 г., постановено по т.д. 2216/2015 на Софийски апелативен съд, 3-то отделение е отменено съдебно решение №664 от 22.04.2015 г., постановено по т.д. 7459/2014, VI-4 на Софийски градски съд, в частта определената начална дата на неплатежоспособността. Софийски апелативен съд е приел, че началната дата на неплатежоспособността на „Корпоративна търговска банка“ АД е 20.06.2014. Последната дата съвпада с датата на поставяне на „КТБ“ АД под специален надзор - протокол №11 от 20.06.2014 г. и решение N73 от УС на БНБ.

С последното решение на УС на БНБ „КТБ“ АД е поставена под особен надзор за 3 месеца, назначени са квестори, спряно е изпълнението на задълженията на банката за срок от 3 месеца, ограничена е дейността на банката, като е забранено банката да извършва дейност, отстранени са от длъжност членовете на УС и НС на банката и за срок от три месеца са лишени акционерите на банката, притежаващи повече от 10% от капитала. С решение N74 на УС на БНБ от 22.06.2014 г. са извършени промени на решение 73 от 20.06.2014 г., във връзка с констатирани технически грешки и пропуски. С решение N114 от 16.09.2014 на УС на БНБ е удължен срокът на специалния надзор до 20.11.2014 г, като е указано на квесторите до на „КТБ“ АД да внесат до 20.10.2014 г. в БНБ цялостна оценка на активите на банката, извършена от „Ърнст и Янг Одит“ ООД, „Делойт Одит“ ООД и „Афа“ ООД, като до 31.10.2014 г. квесторите следва да представят в БНБ отчет за капиталовата адекватност на „КТБ“ АД на базата изготвена пълна оценка на активите и след извършване на съответните счетоводни операции;

1.5. Преди да пристъпим към конкретното разглеждане на отделните искания на вносителя за установяване за противоконституционност, следва да отговорим на следните въпроси: Какво е относителна недействителност? Кога е допустимо ретроактивно действие на материално-правна норма? Какви са критериите за прилагане при допустимост на обратно действие на материално-правна норма?

1.5.1. Относителна недействителност.

В действащото законодателство няма легална дефиниция на понятието „относителна недействителност“. Това понятие е обяснено от теорията и съдебната практика. Относителната недействителност означава, че една сделка е действителна и произвежда желаните за страните правни последици, но по силата на закона няма действие спрямо едно или няколко лица. Самата сделка поражда правно действие и остава в сила, освен ако

заинтересуваните лица не поискат отмяната ѝ⁴. Относителната недействителност в общия случай се установява по исков ред. Става въпрос за потестативни права, които се реализират, чрез конститутивен иск.

1.5.2. Обратно действие на материално-правна норма

Конституцията на Република България не забранява обратното действие на закони, с изключение на наказателни закони, които предвиждат нови или по-тежки санкции от отменените (чл. 5, ал. 3 от Конституцията на Република България). В чл. 14, ал. 1 ЗНА е предвидено, че обратна сила на нормативен акт може да се даде само по изключение, и то с изрична разпоредба.

В правната теория и практиката на Конституционния съд е направено разграничение между обратното действие на закона, когато той „преурежда юридическите факти от момента на тяхното проявление до завършен фактически състав, с който приключва едно правоотношение (ретроактивност *stricto sensu*), и случаите, когато нововъведен правен режим преурежда за в бъдеще заварени правоотношения, които не са приключили (привидна, несъщинска ретроактивност – незабавно прилагане на закона)⁵. Конституционният принцип за промова държава по чл. 4, ал. 1 и за законност по чл. 5, ал. 1 означават, че прилагане на закон към заварено положение не означава

⁴ „Гражданско право на НРБ“, дял II, издателство „Наука и изкуство“-1973 г., професор Витали Таджер, стр. 244, абзац последен и 17 под линия

⁵ Решение № 5 от 11.05.2017 на Конституционния съд по конституционно дело 12/2016, съдия-докладчик Мариана Карагьозова-Финкова-„Не е изключен ретроактивен ефект на закона в гражданскоправните отношения, и той може да бъде обоснован с публичен интерес, особено ако става дума да правни норми, приети в процес на трансформиране на ценностния фундамент на обществото. Докато ретроактивност *sticto sensu* е допустима само по изключение, несъщинска ретроактивност е по правило възможна, когато законодателните цели не могат да бъдат надхвърлени от интереса на индивида в продължаващото действие на предишния закон. Незабавното прилагане на закона е съвместимо с принципа на закрила на правната сигурност, когато е подходящо и необходимо, за да бъде постигната преследваната от закона цел, и се остане в границите на разумно приемливото, при цялостно балансиране на „излъганото доверие“ и значимостта и спешността на основанията за законодателните промени“.

обратно действие на новия закон⁶.

Принципът на правната сигурност действащ при закрила срещу обратна сила на правни норми е формулиран и в практиката на СЕС-делото **Töpfer** през 1978г. (дело 122/78, **Töpfer v. the Commission, (1978) ECR 1019**; виж и дело 74/74, **CNTA v. the Commission, (1975) ECR 533**) и като елемент на общностното право обвързва държавите членки. Съдът на Европейския съюз допуска по изключение, обратна сила на правни норми, когато целта, която трябва да бъде постигната го изисква и, когато легитимните интереси на засегнатите са подходящо съобразени, каквато е неговата позиция по делото **Racke**, поддържана и по други дела (дело 98/78, **Racke v. Hauptzollamt Mainz, (1979)**, пар. 20; дело C-376/02, **Stichting Goed Wonen v Staatssecretaris van Financiën**, пар. 32- 34). В точка 94 от решение от 26.03.2020, постановено по съединени дела **C-496/18** и **C-497/18**, Съдът на ЕС приема, че принципът на правна сигурност не допуска обратно действие на правна уредба, т.е. действие по отношение на положение, възникнало преди нейното влизане в сила, независимо от благоприятните или неблагоприятни последици, които такова прилагане би могло да има за заинтересованото лице, като същият принцип изисква всяко фактическо положение, извън случаите, в които е налице изрично указание в обратен смисъл, обикновено да бъде преценявано от гледна точка на правните норми, които са действали по време на неговото съществуване, като новата правна уредба има действие само за в бъдеще и се прилага, извън случаите, в които е предвидено изключение, и по отношение на бъдещите последици от положения, възникнали при действието на стария закон (вж. в този смисъл решения от 3 септември 2015 г., **A2A, C-89/14, EU:C:2015:537**, т. 37 и от 26 май 2016 г., **Județul Neamț и Județul Vasău, C-260/14 и C-261/14, EU:C:2016:360**, т. 55). В същото решение в т. 99 СЕС установява отново правилото, че по изключение правото на Съюза допуска даден акт да има обратно действие, когато преследваната цел го изисква и оправданите правни очаквания на заинтересованите лица са надлежно спазени (вж. в този смисъл решение от 15 юли 2004 г., **Gerekenis и Procola, C-459/02, EU:C:2004:454**, т. 24).

В решение от 24.07.2014 ЕСПЧ по делото **Azienda Agricola Silverfunghi S.A.S.** и други срещу Италия, постановява, че обратното действие на новия закон е необходимо за запълване на празноти в правото

⁶ Решение №12 от 11.11.2010 г., Решение №9 от 1996 г. от 1996 г., Решение №10 от 2011

и то когато това произтича от обществения интерес⁷.

„Правилото за неретроактивност на правните норми трябва да се прилага във всички случаи, когато се цели с нови правни норми засягане на права или създаване на задължения за минало време, но не важи за случаите, когато от правните нормативните актове се придобиват права“⁸

1.5.3. Критерии за преценка на допустимост/недопустимост на ретроактивно действие

Критерии за допустимост на обратно действие на граждански закон, по изключение се извличат по тълкувателен път. Първият е - действителни ли са били сключените правни сделки и извършените действия, съобразно действащия правен ред, вкл. придобити ли са субективни права, а вторият имало ли е ефективна процесуална защита по исков ред по отношение на сключените сделки и действия, преди придаване на новия закон на обратна сила.

1.6. По исканията за противоконституционност

1.6.1. параграф 5, ал. 1 и 2 от ПЗР на ЗИДЗБН (ДВ, бр. 22 от 2018)

С параграф 5, ал. 1 от ПЗР на ЗИДЗБН законодателят възкресява с обратна сила, учредените от длъжници и трети лица обезпечения в полза на банката, като обявява тяхното заличаване за нищожно. С посочената разпоредба се нарушава конституционната норма за правова държава, като

⁷ „Дори да приемем, че новият закон е необходим за попълването на празноти в съществуващата правна уредба, обстоятелствата по случая, особено обществения интерес, от който произтича прилагането му, не са по-важни, отколкото опасността от закона с обратно действие. ЕСПЧ не намери обществен интерес, който убедително да оправдава неговото прилагане с обратна сила“

⁸ Решение на Конституционния съд по к. д. 10/2011

участниците в правомерни правни сделки и действия се лишават от равенство и условията за състезателност на страните в съдебния процес. Практически придобити субективни права се връщат в първоначално състояние, което е и в противоречие с условието за допустимост на обратно действие на закона, посочено в решение на КС по дело 10/2011 (виж 1.5., абзац последен).

Съобразно ЗБН, действащ към 28.11.2014 г. (ДВ, бр. 98), прихващанията по чл. 59, ал. 1 от Закона за банковата несъстоятелност са били допустими, а в хипотезата на чл. 59, ал. 5 от същия закон, същите са относително недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността освен, за частта, която всеки от тях би получил при разпределение на осребреното имущество. Преди 28.11.2014 г., разпоредбата не е съдържала текста - „освен в случаите по ал. 5“, съответно текстът на ал. 5 на чл. 59 ЗБН е изменен и е създадена нова ал. 6 в същия закон (ДВ, бр. 98, пар. 9 от Закона за изменение и допълнение на закона за държавния бюджет на Република България“ за 2014. Преди 28.11.2014 кредиторите на несъстоятелността са разполагали с два иска за относителна недействителност, един по чл. 59, ал. 3 ЗБН и втори по чл. 59, ал. 5 от същия закон. Същевременно по силата на чл. 60, ал. 1, т. 3 от действалия ЗБН сделка или действие, извършено в 5-годишен срок преди датата на неплатежоспособността, с намерение да се увредят кредиторите на банката са недействителни по отношение на кредиторите на несъстоятелността. Видно от чл. 60, ал. 3 ЗБН исковете се предявяват от синдика, а при негово бездействие от фонда. Следва да се отбележи, че лишаването на кредиторите с обратна сила от правото им да извършат прихващане и непредявяване на исковете за относителна недействителност по чл. 59, ал. 3 и ал. 5 ЗБН, както и този по отношение на заличени обезпечения по чл. 60, ал. 1, т. 3 от същия закон преобръща правния ред и не представлява изключение за прилагане на пар. 5, ал. 1 от ПЗР от ЗБН с обратна сила. Тъй като сделките са били правомерни, в определени хипотези относително

недействителни, но законни и предвид съществуващ ефективен процесуален ред за защита на масата на несъстоятелността, параграф 5, ал. 1 ПЗР е противоконституционен. Небрежността на квестори, синдици и фонд да упражнят и предявят предвидените иски в ЗБН не би могло да има „тежката“ правна последица - възкръсване на всички обезпечения, както по заведени, така и по незаведени дела. Заместване по заведени дела с обратната сила на закона представлява грубо посегателство срещу правовата държава за замяна на съдебното решение с нов закон. Подобно действие, противоречи на принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1 и този на законност по чл. 5, ал. 1, разписани в Конституцията на Република България. Параграф 5, ал. 2 ЗБН има пояснителен характер и поради противоконституционността на пар 5, ал. 1, той също е противоконституционен.

1.6.2. Параграф 5, ал. 3 от ПЗР на ЗБН

Бездействие на заинтересувана страна, в лицето на банка да се подновяват обезпечения с ново удължаване на изтекли преклузивни срокове е противоконституционно. Съобразно решение на СЕС по съединени дела C-496/18 и C-497/18 - „Освен това, що се отнася по-специално до преклузивните срокове, от практиката на Съда става ясно, че за да изпълнят функцията си да гарантират правната сигурност, те трябва да бъдат определени предварително (вж. в този смисъл решения от 15 юли 1970 г., ACF Chemiefarma/Комисия, 41/69, EU:C:1970:71, т. 19 и от 5 май 2011 г., Ze Fu Fleischhandel и Vion Trading, C-201/10 и C-202/10, EU:C:2011:282, т. 52) и да са в достатъчна степен предвидими (вж. в този смисъл решение от 5 май 2011 г., Ze Fu Fleischhandel и Vion Trading, C-201/10 и C-202/10, EU:C:2011:282, т. 34 и от 17 септември 2014 г., Cruz & Companhia, C-341/13, EU:C:2014:2230, т. 58)“. Установени преклузивни срокове не могат да бъдат удължавани с обратна сила, това противоречи на принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1 от

Конституцията. Конституционният съд в своята практика не е анализирал въпроса, за едновременно действие на същинска правна норма с обратна сила и несъщинска правна норма. Когато първата е противоконституционна тя поглъща и втората (несъщинската) и я прави също противоконституционна, при условие, че фактическият състав на правната норма е един и същ, а разликата се състои в действие спрямо заварените случаи.

1.6.3. Параграф 5, ал. 4 от ПЗР на ЗБН

Разпоредбата на §5, ал. 4 от ПЗР е пряко свързана с ал. 1 и ал. 3 и предвид тяхната противоконституционност, същата също е противоконституционна. Тази разпоредба няма самостоятелно съществуване и е в пряка връзка с останалите горепосочени разпоредби.

1.6.4. Параграф 6, ал.1 и ал. 2 от ПЗР на ЗБН

С параграф 6, ал. 1 от ПЗР законодателят обявява за относително недействителни по отношение на банката и кредиторите, след датата на поставяне на „КТБ“ по специален надзор, всяко прехвърляне на акции или дялове от търговски дружества, извършено от длъжник на банката. Законодателят грубо е нарушил принципа на правовата държава и законност, защото прехвърляне на акции и дялове на длъжник са правомерни правни сделки. В случай, че с тези сделки по някакъв начин се уврежда масата на несъстоятелността, банката разполага с иска по чл. 135 от ЗЗД (Павлов иск), т.е. има ефективно правно средство за защита.⁹ Практически законодателят отново възкресява упражняване на права, които не са своевременно упражнени. Във връзка с посочените по-горе критерии за допустимост на обратно действие по изключение, настоящата

⁹ *Определение 899 от 14.12.2016, постановено по т. д. 1422/2016 на ВКС, решение №131 от 22.12.2015, постановено по търговско дело 287 от 2015 на Апелативен съд Бургас.*

разпоредба е противоконституционна, поради нарушаване на принципа за правова държава и законност. Разпоредбата на пар. 6, ал. 2 от ЗБН няма самостоятелно значение, поради което същата е противоконституционна. Тук отново не би могло с обратна сила да се възстановяват придобити права със закон. Това противоречи на правовата държава и лишава страната от справедлив съдебен процес.

1.6.5. Параграф 7 от ПЗР на ЗБН

С параграф 7 от ПЗР на ЗБН се прави опит противоконституционни разпоредби да се приложат и в производства по несъстоятелност открити до датата на влизането му в сила. Разпоредбата има предвид производствата по несъстоятелност на длъжници на банката. Исковете за относителна недействителност в производствата по несъстоятелност не спират, защото се касае за конститутивни, а не за осъдителни иски. Отново за защита на масата на несъстоятелността кредиторите и синдиците са разполагали с ефективно правно средство за процесуална защита и не би могло със закон да се замени пропуснатото предявяване на иски и небрежността.

1.6.6. Параграф 8 от ПЗРИДЗБН

С параграф 8 от ПЗРИДЗБН, законодателят придава обратно действие на основанията за относителна недействителност относно извършените прихващания, както от банката, така и от нейни кредитори, считано от 20.06.2014 г. Изменен е и чл. 62, ал. 1 от ЗБН, чрез удължаване на сроковете за предявяване на иски на 5 години. С подобен подход допустимо извършено прихващане се „възражда“, чрез правна промяна на условията и реда предвидени в действащия закон към момента на прихващането. Преуреждане на правомерно извършени прихващания, при наличие на ефикасна правна защита подробно изложена в т. 1.6.1., противоречи на принципа на правовата държава и законността. По-горе

посочихме мотивите на правната комисия да приеме изменения и допълнение в ЗБН - противоречива съдебна практика по чл. 59 ЗБН. Да се замести съдебно решение с изменение и допълнение на закона, при това с обратна сила нарушава принципа на правовата държава и лишава страните по правни сделки от справедлив и равностоен съдебен процес.

1.6.7. чл. 60а, ал. 1 ЗБН (ДВ, бр. 22 от 2015) и параграф 16

С разпоредбата на чл. 60а, ал. 1 ЗБН, законодателят урежда правото да се водят иски срещу трети лица за попълване на масата на несъстоятелността, които са придобили имущества с произход банката. За тези трети лица е имала и има ефективна правна защита с исковите по чл. 60 ЗБН и чл. 135 ЗЗД. Практически връщане назад във времето и преуреждане на фактическия състав за попълване на масата на несъстоятелността при съществуване на не по-малко ефективни средства на защита противоречи на принципа на правовата държава и на законността. Параграф 16 е противоконституционен, защото при вече открити производства по несъстоятелност спрямо трети лица, пътят на защита е исков. Изправени сме пред нарушаване на принципа на правовата държава и този на справедлив съдебен процес.

1.6.8. чл. 60б, ал. 1, ал. 2 и 3 ЗБН (ДВ, бр. 22 от 2018)

С разпоредбата на чл. 60б, ал. 1 ЗБН законодателят предвижда относителна недействителност за цесиите, независимо от броя им, ако в разумен срок не са постъпили пари или друг актив. С ал. 2, изр. първо се фингира, качеството на лице, като кредитор, а с изр. второ се предвижда спиране на всички висящи съдебни, съдебно-изпълнителни производства и/или производства по несъстоятелност до влизане в сила на решението за относителна недействителност. Чл. 60, ал. 3 ЗБН пояснява, ал. 1 и предвижда исковите пред съда по несъстоятелността да се предявяват в 5 годишен срок от откриване на производството по несъстоятелност на

откритите до датата на влизането му в сила производства по несъстоятелност. Тук важно е да се отбележи, че направените цесии от момента на поставяне на „КТБ“ под особен надзор до отнемане на лицензът са правомерни правни сделки. В случай на увреждане на масата на несъстоятелността е налице иска по чл. 135 от ЗЗД. Спиране на съдебни процеси до изхода на производство по относителна недействителност надскача правните очаквания и предвидимост, и правни очаквания. С този иск реално се удължава производството по несъстоятелност с нови 5 години, което поставя в правна несигурност всички лица извършили цесии. В случая е налице правна „светкавица“, която ще преуреди възникнали и осъществени правни сделки и ще постави в правна несигурност търговския оборот. С чл. 60б от ЗБН не се урежда удовлетворяване на масата на несъстоятелността, а същият е „наказание“ над всеки участвал, абсолютно законно в продажба на вземане. Разпоредбата на чл. 60б и параграф 7 от ЗБН са противоконституционни, поради нарушаване на принципа на правовата държава по чл. 4, ал. 1 и законността по чл. 5, ал. 1 от Конституцията.

Поради гореизложеното, атакуваните разпоредби на ЗБН са противоконституционни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

(ВЛ. СЛАВОВ)